

Fremtiden venter jeg ikke, der fra noget Partis Side vil blive gjort Indvendinger mod denne Ordning, da den er truffet ved enstemmig Beslutning fra alle Rigsdagens Partier. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg, som sagt, tillade mig at læse disse Udtalelser op. Ministeren udtalte: „Den ærede Ordfører omtalte — og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds K. M. Klausen sluttede sig dertil —, at der i Finansudvalget var forhandlet og opnaaet Enighed om, at Fangearbejdet burde indrettes saaledes, at man ikke i første Række tog Hensyn til de frie Arbejdere eller til Arbejdsgiverne udenfor Fængselet, men at man i første Række tog Hensyn til, at Fangerne kunde lære noget, som kunde komme dem til Nytte, naar de kom ud af Fængselet. Jeg slutter mig ganske til dette og betragter det altsaa fra nu af saaledes, at naar der fra Organisationer i forskellige Fag, hvad enten det er Mester- eller Svendeorganisationer, fremkommer, som der vil komme, Klager over, at Fangerne gennem deres Fængselsarbejde udøver Konkurrence, saa har jeg dertil at svare — for saa vidt der ikke besluttes noget andet af dette høje Ting under Finanslovbehandlingen —, at det er en Overenskomst mellem Folketinget og Ministeren, at dette Hensyn er ikke det, som i Fremtiden skal være det afgørende og grundlæggende. Og hvis dette altsaa bliver Udfaldet af denne Forhandling, hvis der ikke paa en eller anden Maade fremkommer nogen Afstemning, der strider derimod, tør jeg ogsaa gaa ud fra, at naar de ærede Folketingsmænd i Fremtiden modtager Henvendelser i den Retning, enten fra Mester- eller Arbejderorganisationer, om, at Fængselsarbejdet konkurrerer med og generer dem, ville de svare: Det vil jeg ikke tale med Justitsministeren om, det er en afgjort Sag, at det kunne vi ikke tage noget Hensyn til.“ Saaledes var denne Ministers Udtalelse, en Udtalelse, som han fremsatte med Tilslutning fra alle Partier. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at vi selvfølgelig saa lidt som muligt maa genere de frie Arbejdere; men paa den anden Side maa det være Hovedopgaven for os at skaffe Arbejde til dem, der sidder i Fængslerne. Og jeg haaber, at det ærede Medlem vil godkende denne Overenskomst mellem Ministeren og alle Partier. Jeg oplæste jo ogsaa mange gode Navne paa Socialdemokrater: K. M. Klausen, Martin Olsen og Hans Nielsen, Navne, der har god Klang i det ærede Medlems Øre. Jeg haaber derfor, at vi i Fremtiden kan blive enige om dette Spørgsmaal, og jeg tror, at det

ærede Medlem vil trække de Ord tilbage om den stærke Justitsminister, der slaar med Knytnæven, og forandre dem til: Den højtærede Justitsminister har her som paa saa mange andre Punkter fulgt Socialdemokraternes gode Raad og den Beslutning, som de har taget her paa Rigsdagen — vel at mærke, naar det er fornuftige Raad, som de giver.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om 8 Timers Arbejdsdagen. Jeg maa sige, at jeg blev egentlig der lidt overrasket over det ærede Medlem. Jeg fik nemlig det Indtryk, at det ærede Medlem ogsaa vilde have 8 Timers Arbejdsdagen indført i Fængslerne, og det synes jeg vilde være meget uheldigt. Dertil er ogsaa at sige, at den ikke er indført i Fængslerne noget andet Sted i Verden. Det eneste Sted, hvor man forsøgsvis har prøvet det, er i Tyskland. Men det ærede Medlem kan være overbevist om, at der er ganske særlige Grunde til, at man gør det; der kræves jo nemlig, naar der skal arbejdes strengt, ogsaa en stærk Kost, selvfølgelig.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvor meget der arbejdes i Fængslerne. Der arbejdes i 10½ Time minus den Tid, Undervisningen tager, og det er forskelligt for de forskellige Fængsler. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem vil have 8 Timers Arbejdsdagen indført i Fængslerne, for heldigvis er det dog saadan endnu her i Danmark, at hvis nogen vil arbejde længere end 8 Timer, har man Lov til det; paa andre Omraader har man dog Lov til at udføre Arbejde for sig selv, og vi oplever efterhaanden det glædelige, at Fangerne selv beder om Lov til at arbejde længere end de 10½ Time minus Undervisningstiden. Og det kan jeg godt forstaa, for det maa jo være forfærdeligt at sidde der og ikke have noget at bestille. Fangerne tjener ogsaa derved nogle Penge, som de har for sig selv, naar de kommer ud af Fængselet. Jeg foreslaar derfor det ærede Medlem: Lad os lade det blive, som det er.

Det ærede Medlem berørte et Par andre Spørgsmaal, som interesserer mig stærkt. Det ærede Medlem talte om Stævningerne i Statstidende, hvor Talen er om Alimentsbidrag og om Tyvangsakkord. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret, og jeg vil haabe, at den Diskussion, som det ærede Medlem har rejst her i Tinget om dette Spørgsmaal, vil gøre, at mange Dommere forandrer Praxis og gaar over til at bruge noget mildere Udtryk paa dette Omraade. Der er jo her Tale om en Domshandling, og Dommerne maa selv om det, men jeg